

Η απαρχή της ημών σωτηρίας με την γέννηση της Θεομήτορος.

Ιεροδιάκονος Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης, Θεολόγος.

Εορτάζει η Εκκλησία μας το γενέθλιον της Υπεραγίας Θεοτόκου, Αυτής που γέννησε τον Υιό και Λόγο του Θεού, Αυτής που είναι η αρχή της σωτηρίας του ανθρωπίνου γένους [1] «χαίρε παναγία απαρχή ανθρωπίνου γένους, Παρθένε [2]». Αιτία παγκοσμίου χαράς αποτελεί η σημερινή Θεομητορική εορτή, χάριν στο υπέραγνο και ευλογημένο πρόσωπο της Θεοτόκου. Η εορτή αυτή είναι πρόξενος χαράς, διότι εκ της Παρθένου ανέτειλε ο Ήλιος της Δικαιοσύνης, που είναι ο Χριστός, ο Σωτήρας και Λυτρωτής του κόσμου.

Γονείς της Θεοτόκου ήταν ο Ιωακείμ και η Άννα. Κατάγονταν και οι δυο τους από τη ρίζα και το γένος του Δαβίδ και ήταν άνθρωποι ευσεβείς και δίκαιοι. Όμως είχαν γεράσει χωρίς να έχουν κάνει παιδί και αυτό τους έθλιβε. Γι' αυτό παρακαλούσαν για πολλά χρόνια το Θεό να τους χαρίσει ένα παιδί, με την υπόσχεση ότι το παιδί που θα γεννηθεί, θα το αφιερώσουν σ' Αυτόν. Να αναφερθεί ότι η ατεκνία την εποχή εκείνη ήταν ντροπή και κατάρα για ένα ανδρόγυνο και όλοι τους περιφρονούσαν μέσα στην κοινωνία. Ακόμα και οι ιερείς δεν δέχονταν τα δώρα που πρόσφεραν στο ναό του Θεού, λόγω της ατεκνίας τους. Θεός βρά-

βευσε τις προσευχές και τη βαθιά τους ευσέβεια. Με τον αρχάγγελο Γαβριήλ τους προμήνυσε ότι η άγονος και στείρα Άννα θα γεννήσει παιδί άγιο. Ο Ιωακείμ και η Άννα αποδείχθηκαν αληθινοί ευεργέτες του ανθρώπινου γένους, γιατί συνεργάστηκαν και εκείνοι στη σωτηρία του κόσμου. Η Γέννηση της Παναγίας ήταν το δώρο που τους χάρισε ο Θεός, ένα δώρο αντάξιο της αρετής τους.

Διπλό το θαύμα που εορτάζουμε σήμερα. Το πρώτο ότι ανοίγονται οι στειρωτικές πύλες της γηραλέας Άννας και γεννάται η Άφθορος Παρθένος. Το δεύτερο θαύμα ότι ανοίγει η κεκλεισμένη πύλη της Εδέμ, η οποία σφραγίσθηκε και παρέμεινε σφραγισμένη εξαιτίας της παρακοής των πρωτοπλάστων Αδάμ και Εύας. Ανοίγει, γιατί ο Θεός θέλησε να δείξει την ευαρέσκειά του στο ευσεβές ζεύγος του Ιωακείμ και της Άννης και όχι μόνο να τους χαρίσει τον καρπό της κοιλίας που επιθυμούσαν και για τον οποίο προσηύχοντο, αλλά να τους χαρίσει αυτήν, η οποία θα άνοιγε και πάλι για τους ανθρώπους τον δρόμο προς τον Θεό.

Σήμερα έρχεται η χαρά στο ανθρώπινο γένος. Αυτό ακούσαμε στο απολυτίκιο της σημερινής εορτής. Ποια όμως είναι η χαρά που γιορτάζει η εκκλησία μας; Ασφαλώς δεν είναι η χαρά, όπως εμείς οι άνθρωποι την εκλαμβάνουμε. Για εμάς χαρά δεν είναι συναίσθημα του ανθρώπου, για εμάς η χαρά δεν είναι απόλαυση. Είναι δώρο του Ουρανού, καρπός του Αγίου Πνεύματος. Η λέξη χαρά έχει παρόμοια ρίζα με τη λέξη χάρις. Η λέξη χάρις είναι τα δωρήματα που ο Θεός δίνει στους ανθρώπους και σώζει τον άνθρωπο, τον βάζει στον Παράδεισο. Η χαρά λοιπόν είναι χάρισμα του Θεού στον άνθρωπο.

Ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός, πλέκοντας εγκώμιο προς το πρόσωπο της Θεοτόκου, με αφορμή την σημερινή εορτή λέει «σήμερα ανοίγονται οι πύλες της στειρώσεως, και παρουσιάζεται θεϊκή, παρθενική πύλη, που από μέσα της θα περάσει και θα μπει στην οικουμένη «σωματικά» ο Θεός, που βρίσκεται πέρα απ' όλα τα όντα, όπως λέει ο Παύλος, ο ακροατής των ανέκφραστων μυστικών [3]».

Η Παρθένος Μαρία είναι ό,τι πολυτιμότερο έχει να προσφέρει ο άνθρωπος προς τον Θεό, ώστε να εργαστεί και να ενεργήσει για την σωτηρία των ανθρώπων. Αποτελεί την εγγύηση για τη σωτηρία και την εν

Χριστώ τελείωση του ανθρώπου. Με την γέννησή Της η Παναγία άνοιξε τον δρόμο της ενανθρωπήσεως του Υιού και Λόγου του Θεού και κατ' επέκταση ξεκίνησε το έργο της σωτηρίας του ανθρωπίνου γένους, με την γέννηση της Παναγίας μας λύεται η στείρωση τόσο των γονέων Της, όσο και ολάκερου του ανθρωπίνου γένους. Εκείνη ως στοργική Μάνα σκύβει πάνω από τα προβλήματα και τον πόνο των ανθρώπων και με την σκέπη της συνεχώς θαυματουργεί. Ως πιστός λαός δεν έχουμε άλλη ελπίδα από την Παναγία.

Η Παναγία μας είναι ως Πλατυτέρα των Ουρανών και ως Μεσίτρια, μεθόριος μεταξύ του κτιστού και του ακτίστου και λαμβάνει τις προσευχές μας και τις μεταφέρει στο θρόνο του Υιού της Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Η Παρθένος Μαρία είναι η προσφορά του γένους των βροτών προς τον Τριαδικό Θεό. Εκείνη είναι ήδη πολίτης της Βασιλείας των Ουρανών και παρεδρεύει στον θρόνο του Θεού, μεσιτεύοντας για την σωτηρία μας.

Η Υπεραγία Θεοτόκος είναι το ζων δόγμα, δηλαδή μια ζωντανή θεμελιωμένη αρχή, η οποία δεν δέχεται καμία αμφισβήτηση λόγω του εμπειριστατωμένου περιεχομένου από όλους του Πατέρες και ευρύτερα από την Καθολική Εκκλησία.

Οι δίκαιοι Θεοπάτορες, Ιωακείμ και Άννα, έδειξαν πίστη, υπομονή, ήταν πεπεισμένοι ότι θα είχαν αποτέλεσμα από τις προσευχές τους, ότι ο Θεός θα εκπλήρωνε το τάμα τους. Καλούμαστε, αγαπητοί αδελφοί, να παραδειγματιζόμαστε από την στάση των δικαίων Θεοπατόρων, χωρίς να δυσφορούμε και να γογγύζουμε, χωρίς να σταματούμε να επικαλούμαστε το Θεό στην κάθε στιγμή της ζωής μας. Ω της αδαμάντινης υπομονής και καρτερίας των δύο γηραλέων γονέων! Δεν έπαψαν να προσεύχονται και να παρακαλούν τον Θεό. Μέχρι που ο Θεός χορήγησε την ανέκφραστη και ανεκτίμητη δωρεά Του στο άγιο ζεύγος. Να επιδεικνύουμε αγόγγυστη υπομονή στις θλίψεις και τους πειρασμούς, τους οποίους παραχωρεί ο Θεός για την δική μας πνευματική ωφέλεια.

Παραπομπές:

- 1. Στιχηρό Ιδιόμελο της Λιτής της εορτής.**

2. Θεοτοκάριο, 2ο προσόμοιο της Παρασκευής εσπέρας του β΄ ήχου.
3. Αγίου Ιωάννου Δαμασκηνού, «Η Θεοτόκος», έκδοση Απόστολικής Διακονίας, Β΄ έκδ. 1990, σ. 65-99.

Πηγή : www.pemptousia.gr/